

Комар Андрій Олегович,
курсант 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НОРМАТИВНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНИ

Проблеми нормативно-правового регулювання службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку. Правові, організаційно-управлінські основи службово-бойової діяльності як державної форми забезпечення внутрішньої безпеки України від протиправних посягань; нормативно-правове визначення сутності та змісту, організації і тактики протидії посяганням окремих організацій, груп й осіб на державні інтереси України; Завдання самого дослідження досить масштабні. Це і аналіз якості, повноти та системності законодавчого регулювання суспільних формувань по охороні порядку і практики його застосування (що раніше робилося тільки на рівні окремих дисертаційних досліджень); і опис діяльності різних форм участі громадян в формуваннях з охорони громадського порядку, їх основних завдань, функцій; і вивчення практики оскарження дій / бездіяльності членів громадських формувань з охорони порядку в судах, органах досудового розслідування та адміністративної юрисдикції. Також дослідження передбачає вивчення ступеня впливу діяльності громадських формувань з охорони порядку на діяльність органів правопорядку і рівень суспільної безпеки в суспільстві в цілому зникнення або викрадення зброї та небезпечних речовин з об'єктів їх зберігання, використання, перероблення та під час транспортування; виявлення

застарілих боєприпасів, аварії на арсеналах, складах боєприпасів та інших об'єктах військового призначення з викиданням уламків, реактивних та звичайних снарядів, нещасні випадки з людьми та ін. [3].

НГУ займає особливе місце в структурі МВС України завдяки покладеним та виконуваним нею завдань та функцій. Як зазначалось у попередньому підрозділі роботи, саме Міністр внутрішніх справ України, в межах наданих повноважень здійснює заходи, які спрямовані на структурно-організаційне впорядкування цього військово-правоохоронного формування. Розгляд внутрішньої будови Головного органу військового управління НГУ, структури оперативно-територіальних об'єднань, з'єднань, військових частин, вищих військових навчальних закладів тощо, допоможе сформулювати певні уявлення про організацію діяльності НГУ та розкрити зміст управлінських процесів, що відбуваються всередині цієї військово-правоохоронної системи. У продовження цієї традиції в Україні був прийнятий закон «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» 2 від 22.06.2000 року, в якому визначено порядок створення та діяльності громадських формувань щодо забезпечення охорони громадського порядку, обов'язки і права їх членів, питання соціального захисту і засобів заохочення і стягнення, які можуть бути застосовані до членів громадських формувань і т. д. У той же час, головною функцією залишається спільне патрулювання вулиць з поліцією або прикордонних територій з прикордонною службою та реагування на правопорушення. Діяльність таких формувань є допоміжною і цілком координується місцевими адміністраціями, поліцією і прикордонною службою. При цьому, їх діяльність є добровільною і неприбутковою, тобто не підприємницької діяльністю з надання послуг охорони тощо. На жаль, відсутній публічний державний реєстр таких формувань.

Відповідно до ст. 5 Закону України «Про Національну гвардію України» до складу НГУ входять: 1) Головний орган військового управління НГУ;

2) оперативно-територіальні об'єднання НГУ;

3) з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, заклади охорони здоров'я та установи, що не входять до складу оперативно територіальних об'єднань НГУ [3].

Згаданий закон поряд з окремими статтями Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) надає членам громадських формувань право перевіряти документи, доставляти людей в штаб громадського формування, використовувати і застосовувати спеціальні засоби, які попередньо видаються органом поліції. Також КУпАП встановлює адміністративну відповідальність за перешкоджання діяльності члена громадського формування. У свою чергу, Кримінальний кодекс України містить кваліфіковані склади злочинів, який підвищують соціальну небезпечність особи, фізично зазіхає на життя і здоров'я члена громадського формування.

З метою якісного виконання службово-бойових завдань особовим складом Національної гвардії України за напрямами підготовки проводяться навчання для отримання допуску до проведення висотних робіт, парашутних стрибків, роботи з вибуховими матеріалами та здійснення водолазних спусків, а також підвищення їх кваліфікації.

Література:

1. Агапова О. В. Поняття й елементи адміністративно-правового статусу Національної гвардії України // Юридичний вісник. 2015, № 1. С. 60-66.

2. Агапова О. В. Контроль та нагляд за діяльністю Національної гвардії України // Науковий вісник

Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. 2015. Т. 2, Вип. 2. С. 112-115.

3. Агапова О. В. Система управління у Національній гвардії України [Електронний ресурс] // Електронне наукове видання «Порівняльн аналітичне право». 2015. № 4. URL: http://www.pap.in.ua/4_2015/65.pdf.

Комаров Ярослав Сергійович,

курсант 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Волков Юрій Михайлович,
викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ ЗБРОЇ

Розслідування злочину передбачає вжиття комплексу заходів, які спочатку застосовуються слідчим. Обрання та послідовність дій повинні базуватися на основі допустимих законодавством прийомів, методів і засобів.

В юридичній літературі [1, с.22-23] зазначається, що спосіб вчинення злочину, що виявляється в різних матеріальних і інших слідах, є базовим для характеристики злочинного діяння в цілому, що дає можливість побудови чітких гіпотез про особливості здійснення злочину, його обставин, коло осіб, причетних до злочину, а також дозволяє обрати методи і тактику розкриття злочину. Виходячи з практики розкриття злочинів за даними про способи їх вчинення, є